

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo - Hiszpania) – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís.

(Sprawa C-176/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin – Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 – Artykuł 13 ust. 2 i 3 – Skutki ochrony – System ochrony kaskadowej – Uprawa składników odmiany i zbiory ich owoców – Rozróżnienie pomiędzy działaniami wykonywanymi w odniesieniu do składników odmiany a działaniami wykonywanymi w odniesieniu do materiału ze zbioru – Pojęcie „nieupoważnionego użytkowania składników odmiany” – Artykuł 95 – Ochrona tymczasowa)

(2020/C 61/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Strona pozwana: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 lit. a) i art. 13 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin należy interpretować w ten sposób, że działalność polegająca na uprawie chronionej odmiany i zbiorze jej owoców, które nie mogą być wykorzystywane jako materiał siewny, wymaga uzyskania zgody posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin odnośnie do tej odmiany, jeśli spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 13 ust. 3 rozporządzenia nr 2100/94 należy interpretować w ten sposób, iż owoce odmiany roślin, które nie mogą być wykorzystywane jako materiał siewny, nie mogą zostać uznane za uzyskane w wyniku „nieupoważnionego użytkowania składników” tej odmiany roślin w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy te składniki odmiany zostały rozmnożone przez szkółkę i sprzedane rolnikowi w okresie pomiędzy publikacją wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin odnośnie do tej odmiany a przyznaniem tego prawa. Jeżeli po przyznaniu tej ochrony te składniki odmiany były rozmnażane i sprzedawane bez zgody posiadacza prawa do tej ochrony, posiadacz ten może w odniesieniu do tych owoców powołać się na prawo przyznane mu w art. 13 ust. 2 lit. a) i art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia, chyba że miał wystarczającą możliwość wykonania swojego prawa w odniesieniu do tych samych składników odmiany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 18.6.2018